

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De orthographia dictionum e Graecis tractarum

Johannes <Tortellius>

[Venedig], 12. Nov. 1484

De aspiratione in medio ictionis

[urn:nbn:de:bsz:31-299711](#)

quædam fieri consuevit ordinum adequatio;
Hostis licet ab oblio oblios non aspirato deduci uelint; cum aspiratione tamen scribendum differentia causa dicunt: ne in genitivo plurali cum nomine prædicto, s. ostium conueniret: & teste Festo apud antiquos peregrinus dicebatur: qui nunc hostis perduellio.
Hostia declinationis primæ ab nomine hostis deduci perhibent: quia teste Festo laribus imolabant: quod ab illis hostes arceri putabant. Sed alio loco ait Festus hostia dicta ab eo quod est hostile, i. ferire.
Hostimentum similiter aspiratur: & teste Festo est beneficii compensatio.
Hosticapax, i. hostium captor: & aspiratur eodem modo.
Huc aspiratur: quia ab hoc deriuatur.
Humus cum aspiratione scribitur.
Humare similiter aspiratur: & dicitur quasi humo tegere.
Humor aspiratur (& ut ferunt) ab humo dicitur.
Humeo eodem modo scribitur: & significat humorem teneo: unde humesco.
Humilis aspiratur: quia ab humo dicitur: hoc est humi declivus.
Humerus aspiratur: quia (ut perhibent) ab humo descendit: eo qd humeri instar humi sufferendis oneribus sint apti.
Hodus aspirari quidam uolunt: & per syncopam ab humido deduci. alii uero sine aspiratione scribendū uolunt: & per abiectionem primæ litteræ a sudore deducunt: unde & uuidus & uliginosus.
Hululo cum aspiratione & simplo. I. utrobiq; nonnulli scribi uolunt: & hoc ob spiritus uehementiam: uel qd ab hui interiectione deriuari putant.
Humanus cum aspiratione scribitur: & iuxta litteram ab humo: secundum sensu uero ab homo deriuari uidetur. Vnde etiam humanitas qua teste Petronio grammatico proprie est eruditio institutioq; qua in boinas artes didicimus: quas qui sinceriter (ut ait) cupiunt appetitū: hi sunt maxime humanissimi. Et quoniam disciplina hæc ex uniuersis animantibus soli homini est concessa: humanitas maxime appellatur.
De aspiratis in medio dictionis.
Idimus ut putamus sufficienter de his dictionibus: quæ apud latinos in initio aspirantur:
Reflat iam ut iam de his: quæ in medio aspirationem retinent pertractemus.
Aha interiection est: & in medio duarum uocalium aspiratione detinet. Nam ut aiunt grammatici ipse affectus quo interiectiones promun: cogit eas interdum præspirari: ut cum dicimus: Ha uirgo infelix. Interdum postaspirari: ut Ah te ne frigora lœdant. Na major in fine dictionis huius spiritus exigui uide: & maior alterius in principio. Interdū iteraspirari: ut interiectiones esse uidentur: uelut cæteræ orationis dictiones: sed naturales potius. Vnde etiā omni sunt interdum nationi communes. Aspirantur ergo in medio aha: uha: ohe: quæ per apocopen plerūq; profertim dicentes ah uah: ut Terentius: Vah consilium callidum: similiter oh.
A bhorreo cum aspiratione post ab scribitur: Et uniuersaliter omnes dictiones: quæ in initio aspirantur: si cu; præpositionibus componuntur: seruant aspirationem in medio: ut perhorreo: inhorreo: & similes.
A bhinc ob eandem causam in medio aspiratur.
A dhæreco ex ad & hæreco componitur: & aspirationem seruat in medio.
A henum aspirandum esse ante. e. post. a. litteram putauit Gellius li. ii. noctium atticarum ex Fidi multi nomines romæ grammatici auctoritate: qui ei librum ænclidos secundū miranda uetus statis ostendit emptū uiginati aureis quem ipsius Virgilii fuisse credebat: in quo duo illi uersus cum ita scripti forent: Vestibulum ante ipsum primoq; in limine pyrrhus Exultat telis & luce coruscus ahena: additam inquit supra uidimus. h. literam: & ahena factum: sic in illo quoq; Virgilii uersu in optimis inquit libris scriptum inuenimus: Aut folis undam tepidi despumat aheni: cuius ut parum supra ait: nulla ratio uisa est: nisi ut firmitas & uigor uocis: quasi quibusdam neruis additis intenderetur.
A nhelo scribitur similiter per aspirationem ante. e. nam ab halo trahitur: & am præpositione: quæ non inuenitur nisi in compositione: & mutat. m. in. n. alii uolunt ab ad. alii ab ana.
Cohors cum aspiratione in medio scribit: & quidam simplicem putant. Quidam ex con & hortor composta uolunt: eo qd tribunus illam: uel ipsa se se mutuo frequenter ad pugnam hortari soleat.
Cohabito cum aspiratione in medio scribit: quam ex sua compositione conseruat.
Cohæreco similiter in medio aspiratur: quia aspirationem ex sua compositione non reiicit.
Non tamen coerco cu; aspiratione scribitur: quia arceo (a quo deriuatur) illam minime detinet.
Dehinc ob eandem causam aspirationem in medio detinet.
Exhalo aspiratur in medio: quia ab ex & halo componitur.
Inhalo quia ab hio aspirato componitur: aspirationem conseruat in medio.

I nhibeo simili modo aspirationem medium seruat.
I nhabilis eodem modo scribi habet.
I ncho hac ratione aspiratur in medio: ut secunda. s. uocalis per aspirationem; auctiore & differenti spiritu
a prima eiusdem specie littera sonare uideatur: & licet in aliis temporibus & personis secunda uocalis in alia
comutetur: tamen ne a principaliter discrepent: aspirationem conseruant.
I ncho cum aspiratione post. c. scribendum afferunt: alii ab ipso. c. amouentes: inter duo. o. collocant: ac in
cho scribunt.
I nhorreco aspiratur in medio: ut supra uidimus in abhorreo.
L achryma teste Gellio li. ii. noctium atticarum cum aspiratione post. c. scribit: ex eadem ratione: quā diximus
in dictione ahenum.
M ihi cum aspiratione in medio scribit: nec ante aspirationem habet. c. consonantem: ut in antiquis marmoreis
inscriptionibus romae asperimus: nec ut puto cum sono eius consonantis proferebatur: sed cum ab insciis
quibusdam cum. c. littera ante aspirationem scribi coepit: eius littera sonum assumpsit: quem etiam
ea dictio nunc quoque recte descripta conseruat. nam tunc quoque ut scribebatur: sic prolatam sine. c. fuisse exi
stimo: quod simile de nihil & nihilum puto. At nonnunquam a nostris mi unica syllaba absque sequenti aspirata
scribitur: & profertur. Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: Pallidulus mi Brutidius meus ad Martis fuit
obuius aram: similiter Catullus: Lesbia mi dicit semper male. id est alio in loco: Minister uetuli puer phaler
ni Inger mi calices amariores. Virgilius: Et mi genus ab Iove summo. Quod ex græcorum imitatione pro
cessisse puto: qui uero scribunt & dicunt: ita ut diphthongus ipsa est in. i. nostru sit conuersa: quae in. oe. co
uerti debuit: & dici moe: quod teste Festo antiqui nostri obseruauerunt dicentes ac scribentes moe cu. oe. di
phthongo promi. Vnde in emendatissimo Gellio circa initium libri. xi. noctium atticarum scriptum reppe
ri italce cum. oe. diphthongo in fine pro itali.
Nihilum cum aspiratione media scribitur: quo per apocopen extrema syllabæ factum est nihil: & per syncopam nil. Quibus hoc modo teste Seruio super. vi. æneidos in constructione utimur: ut si pars sequens oratio
nis a uocali incoheret dicimus nihil: ut Virgilius:
Heu nihil inuitis fas quenquam fidere diuis. Si autem a consonante initium sumat nihil ponimus. ut Iuuenal
is: Nil tale expectas: & tamen nil producitur cum nihil corripiatur.
P ulchrum cum aspiratione post. c. scribi confuevit: quodque teste Seruio & Prisciano in dictioribus latinis regu
lariter post eam consonantem aspirationis nota nunquam scribatur.
P ræhendo aspiratur in medio: ut secunda uocalis per aspirationem; auctiore & differenti spiritu a prima eius
dem specie littera sonare uideat. Quod si quis querat cur in Beem Creem Scree & ceteris huiusmodi no
ta aspirationis non ponitur: respondemus: ne a principalibus discrepare uideantur. nam Beo: Creo: Scro
aspiratione carent: quare & ceteræ personæ etiam si eiusdem specie uocales habeant minime aspirantur.
P erhorreco in medio aspiratur: ut supra uidimus in dictione abhorreo.
S epulchrum cum aspiratione media a plenisque scribitur: ut pulchrum: de quo supra uidimus.
T raho cum. t. simplici & aspiratōne ante. o. scribitur. id est fieri dicunt ut in secunda & tertia persona a uerbo
differat Traeo: quod minime aspiratur: & ex trans & eo componitur. nam quæadmodum transpono cu. ns.
& trapono absque. ns. scribit: & transduco ac traduco similiter: ita etiam transeo & trao ueteres protulerūt
V ehemens cum aspiratione media scribitur: & (ut aiunt) dictum quasi uehas eminenter. alii ob id quoque aspi
rari dicunt: ut augmento spiritus eadem uocales in eadem dictione proferantur: ut de præhendo diximus.

De aspiratione terminali.

Estat ut de terminali aspirationis nota aliqua pertractemus: quæ sane in nullis dictioribus la
tinis reperitur: præterquam in paucis interiectionibus: ut Ah Vah Oh: quæ Prisciano teste papo
copen ultimæ uocalis proferuntur. Quod similiter nec in dictioribus græcis comperiri libet
At in barbaris quibusdam post tres mutas terminalis habetur: uidelicet post. c. p. & t. ut Sa
doch Joseph Deleth. Et hæc de aspiratione dicta sufficiant.

Dictionum græcarum & latinarum: quæ scribuntur per. h. litteram tam in principio medio quam in fine or
thographia finit: Incipit earum quæ ab. i. uocali scribuntur.

A cum. i. latino scribitur: fuit minor Athlantis filia: de qua Homerus libro. xiii. odysseæ ait:
Τὴν μὲν ἵαν οὐκ οὐδεῖ φημι: est etiam interieccio exultantis.

Iachus cum. i. latino &. ch. aspirato scribitur: nomen est Bauchi: quod deductum uolunt ab
ia: hoc est eiusmodi uoce: & χέων hoc est fundens: quasi eiusmodi latice uoce clametur. alii
uero componi uolunt ex iwoos quod est uinum per abiectionem partis diphthongi: & com
mutationem aliarum litterarum in. a. uocalem: & χέων quod est fundens.

f z